

**RADA
EVROPSKÉ UNIE**

**Brusel 25. května 2011 (26.05)
(OR. en)**

10613/11

**Interinstitucionální spis:
2011/0130 (COD)**

**JUSTCIV 143
COPEN 123
CODEC 889**

NÁVRH

Odesílatel:	Evropská komise
Ze dne:	20. května 2011
Č. dok. Komise:	KOM(2011) 276 v konečném znění
Předmět:	Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o vzájemném uznávání ochranných opatření v občanských věcech

---

Delegace nalezou v příloze návrh Komise podaný s průvodním dopisem Jordiho AYETA PUIGARNAUA, ředitele, pro Pierra de BOISSIEUA, generálního tajemníka Rady Evropské unie.

Příloha: KOM(2011) 276 v konečném znění

EVROPSKÁ KOMISE

V Bruselu dne 18.5.2011
KOM(2011) 276 v konečném znění

2011/0130 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o vzájemném uznávání ochranných opatření v občanských věcech

{COM(2011) 274}

{COM(2011) 275}

{SEC(2011) 580}

{SEC(2011) 581}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

Tento návrh je součástí legislativního balíčku, jehož cílem je posílit práva obětí v EU a který zahrnuje rovněž tyto další prvky: sdělení o posílení práv obětí v EU a směrnici, kterou se zavádějí minimální pravidla pro práva, podporu a ochranu obětí trestného činu. Cílem tohoto návrhu, který se zabývá ochrannými příkazy přijatými v občanských věcech, je doplnit podnět členských států z roku 2009 k přijetí směrnice Evropského parlamentu a Rady o evropském ochranném příkazu¹, která zajistí vzájemné uznávání ochranných opatření přijatých v trestních věcech.

Evropská unie si dala za cíl udržovat a rozvíjet prostor svobody, bezpečnosti a práva, jehož jádrem je vzájemné uznávání rozsudků a dalších rozhodnutí soudních orgánů v rámci Unie.

Stockholmský program (2010–2014)² a akční plán Komise na jeho realizaci uznávají potřebu dalších kroků, díky nimž se potřeby obětí trestné činnosti dostanou do centra soudních systémů členských států. Tato opatření kladou oběti na přední místa agendy EU a rozhodně vyjadřují potřebu i záměr vytvořit integrovaný a koordinovaný přístup k obětem v souladu se závěry Rady ve složení pro spravedlnost a vnitřní věci z října 2009³.

Evropská unie již přijala opatření týkající se práv obětí v trestním řízení formou rámcového rozhodnutí Rady 2001/220/SVV ze dne 15. března 2001 o postavení obětí v trestním řízení. Přestože bylo dosaženo úspěchů v oblasti práv obětí, cíle rámcového rozhodnutí Rady zcela splněny nebyly.

Evropský parlament rovněž vyzval Radu, aby přijala komplexní právní rámec, jenž by zajišťoval obětem trestné činnosti co nejširší ochranu⁴. Evropský parlament ve svém usnesení ze dne 26. listopadu 2009⁵ o odstranění násilí páchaného na ženách vyzývá všechny členské státy, aby zdokonalily své vnitrostátní zákony a politiky k boji proti všem podobám násilí páchaného na ženách a aby podnikly kroky k řešení příčin násilí páchaného na ženách, mimo jiné uplatňováním preventivních opatření, a vyzývá Unii k zaručení práva na pomoc, ochranu a podporu pro všechny oběti násilí.

Ve společném prostoru svobody, bezpečnosti a práva by měly oběti násilí (např. domácího násilí) nebo osoby, jejichž tělesná a duševní nedotknutelnost nebo svoboda je ohrožena a které jsou předmětem ochrany vyplývající z ochranného opatření přijatého v jednom členském státě, požívat stejnou úroveň ochrany v dalších členských státech, pokud cestují či pokud se přestěhují, a to aniž by byly zapotřebí nákladné a časové náročné postupy. Tyto kroky jsou zároveň odpovědí na požadavek Komise, aby se pokračovalo v odstraňování

---

¹ Úř. věst. C 69, 18.3.2010, s. 5–18, 13577/09 COPEN 176 ze dne 23. září 2009.

² Víceletý program, který stanoví priority Evropské unie pro oblast spravedlnost, svobody a bezpečnosti na období 2010–2014: „Stockholmský program – Otevřená a bezpečná Evropa, která slouží svým občanům a chrání je“, Úř. věst. C 115, 4.5.2010, s. 1.

³ 2969. zasedání Rady ve složení pro SVV z 23.10.2009, [14936/09 (Tisk. zpráva 306)].

⁴ Usnesení Evropského parlamentu ze dne 7. května 2009 o rozvoji prostoru trestního soudnictví v Evropské unii [P6_TA(2009)0386].

⁵ Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 26. listopadu 2009 o odstranění násilí páchaného na ženách [P7_TA(2009)0098].

překážek pro výkon práv občanů, jenž je vyjádřen v její zprávě o občanství ze dne 27. října 2010⁶.

V září 2009 předložilo 12 členských států návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o evropském ochranném příkazu⁷. V průběhu jednání se zdálo, že mechanismy použité v tomto nástroji, založeném na článku 82 SFEU, který řeší vzájemné uznávání v trestních věcech, nejsou slučitelné s ambiciózní úrovní vzájemného uznávání, jíž již bylo dosaženo v občanských věcech, na něž se vztahuje článek 81 SFEU. Předmětný návrh tedy má doplnit právní nástroj pro vzájemné uznávání ochranných opatření přijatých v trestních věcech s cílem zajistit, aby se veškerá ochranná opatření přijatá v určitém členském státě opírala o účinný mechanismus k zajištění jejich volného oběhu v celé EU.

2. KONZULTACE A POSOUZENÍ DOPADŮ

Potřeba tohoto návrhu, jenž by se vztahoval výlučně na ochranné příkazy přijaté v občanském řízení, vyvstala v průběhu jednání o iniciativě členských států týkající se evropského ochranného příkazu, jenž byl doprovázen posouzením dopadů. Za účelem konkrétnější konzultace ohledně potřeby tohoto návrhu a jeho možností zahájila Komise další konzultace s členskými státy, ostatními orgány a odborníky z různého prostředí.

Dne 25. května 2010 Komise poprvé uspořádala setkání odborníků, které potvrdilo, že mnohé členské státy zavedly opatření občanskoprávní ochrany, jejichž vzájemné uznávání by se namísto složitých postupů, jež jsou v trestní oblasti běžné, mělo zakládat na společných pravidlech používaných v občanských věcech.

Evropská komise také zadala externí studii, jež má pomoci při posuzování dopadu tím, že při zjišťování potřeb obětí trestné činnosti určí, která opatření by mohla být přijata v reakci na tyto potřeby, a prozkoumá dopady různých možností⁸. Komise v rámci přípravného procesu posouzení dopadů uspořádala veřejnou konzultaci, která se konala od 15. července 2010 do 30. září 2010 a která byla otevřena široké veřejnosti a vládním i nevládním organizacím. Účastníci byli dotazováni na to, jaká opatření by EU měla přijmout, aby zlepšila situaci obětí trestné činnosti, včetně ochranných příkazů.

Byla zadána také studie na zkoumání možností ve vztahu ke specifickému cíli, jímž je zajištění toho, aby ochrana nabytá na základě příkazu na ochranu nebyla ztracena v případě, že chráněná osoba cestuje nebo se odstěhuje do jiného členského státu⁹.

---

⁶ Zpráva o občanství EU za rok 2010, „Odstranit překážky pro výkon práv občanů EU“, KOM(2010) 603.

⁷ 13577/09 COPEN 176 ze dne 23. září 2009.

⁸ Matrix Insight/Andersson Elfers Felix, „*A Study for an Impact Assessment on Ways of Improving the Support, Protection and Rights of Victims across Europe*“, *Final Report*, (Studie pro posouzení dopadu způsobů zdokonalení podpory, ochrany a práv obětí v Evropě, konečná zpráva), 3. listopadu 2010.

⁹ Burkhard Hess: „*Feasibility Study: The European Protection Order and the European Law of Civil Procedure*“ (Studie proveditelnosti: evropský ochranný příkaz a evropské právo občanského procesu), v brzké době k dispozici na adrese: http://ec.europa.eu/justice/index_en.htm.

3. PRÁVNÍ PRVKY NÁVRHU

3.1. Právní základ

Základem tohoto návrhu je čl. 81 odst. 2 písm. a), e) a f) Smlouvy o fungování Evropské unie. Podle článku 81 Unie rozvíjí justiční spolupráci v občanských věcech s mezinárodním prvkem založenou na zásadě vzájemného uznávání soudních a mimosoudních rozhodnutí. Tato spolupráce může zahrnovat přijímání opatření pro sblížení právních předpisů členských států.

Evropský parlament a Rada řádným legislativním postupem přijímají opatření, která mají za cíl, zejména pokud je to nezbytné k řádnému fungování vnitřního trhu, zajistit mimo jiné vzájemné uznávání a výkon soudních a mimosoudních rozhodnutí mezi členskými státy.

3.2. Shrnutí navrhovaného nařízení

Na ochranu obětí násilí, zejména domácího násilí, nebezpečného pronásledování nebo násilí páchaného na dětech vnitrostátní právní předpisy členských států poskytují možnost přijmout dočasná a preventivní opatření, jejichž cílem je chránit danou osobu, pokud je vystavena reálnému nebezpečí újmy na tělesné a/nebo duševní nedotknutelnosti nebo je-li ohrožena její svoboda. Ochranná opatření vydává soudní nebo jiný orgán na návrh osoby, jež je vystavena riziku. Zejména v naléhavých případech jsou mnohá opatření vydána, aniž by byla osoba, která představuje nebezpečí, předvolána (postupy *ex parte*). Ochranná opatření spočívají například v zákazu přibližovat se ke chráněné osobě blíže, než činí předepsaná vzdálenost, či zákaz vstupovat do určitých lokalit, kde má chráněná osoba bydliště nebo které navštěvuje. Zvláštním znakem mnoha ochranných opatření je, že veřejné orgány aktivně nezasahují, aby zajistily jejich výkon: v případě porušení zákazu ze strany osoby, která představuje nebezpečí, je tato osoba přímo vystavena sankcím, často trestním sankcím.

V důsledku většího volného pohybu se více lidí stěhuje do zahraničí nebo cestuje. Je proto mimořádně důležité zajistit, aby byla tato dočasná ochrana poskytnutá v jednom členském státě zachována, pokud daná osoba cestuje nebo se přestěhuje do jiného členského státu, aniž by musela absolvovat časově náročné postupy. Justiční spolupráce v občanských věcech se v Evropě vyvinula v souvislosti s vytvářením vnitřního trhu, přičemž je tato spolupráce založena na předpokladu vzájemného uznávání soudních a mimosoudních rozhodnutí. Vzájemné uznávání se v Unii postupně zdokonalovalo omezováním kontroly zahraničních rozhodnutí. Tento návrh stanoví rychlý a účinný mechanismus k zajištění toho, aby členský stát, kam se osoba vystavená riziku stěhuje, bez dalších formalit uznal ochranné opatření vydané v prvním členském státě. Pokud jde o nástroje vzájemného uznávání v občanských věcech, zavádí tento návrh standardizované osvědčení, které obsahuje všechny informace relevantní pro uznání a případně výkon. Příslušný orgán prvního členského státu tedy vydá osvědčení buď z moci úřední nebo na návrh chráněné osoby, která poté kontaktuje příslušné orgány v druhém členském státě a osvědčení jim předá. Příslušné orgány druhého členského státu oznámí osobě, která představuje nebezpečí, zeměpisný rozsah zahraničního ochranného opatření, platné sankce v případě porušení ochranného opatření a případně zajistí jeho výkon.

V zájmu zajištění rychlého, levného a účinného mechanismu oběhu ochranných opatření v Evropské unii byl použit princip nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 ze dne 27. listopadu 2003 o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské

zodpovědnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1347/2000 („Brusel IIa“)¹⁰, a zejména článku 41 a 42 uvedeného nařízení. Inspirací byl rovněž návrh Komise na přepracování nařízení Rady (ES) č. 44/2001 („Brusel I“)¹¹. Tento návrh stanoví zrušení prozatímních postupů a nebyly navrženy žádné důvody pro odmítnutí s výjimkou existence neslučitelného rozhodnutí přijatého v uznávajícím členském státě.

Automatické uznávání se použije také v případě, kdy uznávající členský stát nebo členský stát výkonu nezná ochranná opatření v civilních věcech. To je základní zásada vzájemného uznávání v občanských věcech: skutečnost, že členský stát, kde se uznání nebo výkon navrhuje, nemá dané opatření ve svém vnitrostátním právu, nesmí ovlivnit povinnost tohoto státu uznat a případně vykonat opatření přijaté v jiném členském státě. Povaha orgánu, který ochranná opatření přijal (občanský soud, starosta, trestní soud), v tomto ohledu není rozhodující.

Zrušení prozatímních postupů budou doprovázet záruky základních práv:

- orgán prvního členského státu, jenž bude žádán o vydání osvědčení, bude muset ověřit, zda je respektováno právo osoby, která představuje nebezpečí, na spravedlivý soudní proces, a zejména její právo na obhajobu. Pokud tato práva nejsou zaručena, osvědčení nelze vydat,
- v případě pozastavení nebo odvolání ochranného opatření prvním členským státem musí příslušný orgán druhého členského státu na návrh osoby, která představuje nebezpečí, pozastavit či odvolat uznání a případně výkon ochranného opatření,
- příslušné orgány obou členských států musí osobě, která představuje nebezpečí, a chráněné osobě dát na vědomí jakékoliv informace týkající se vydání, uznání, možného výkonu a sankcí, pozastavení nebo odvolání ochranného opatření.

Všechny tyto záruky zajišťují, aby byla dodržována základní práva a zásady uznané zejména Listinou základních práv Evropské unie. Zároveň se ušetří čas i náklady spojené s doložkou o vykonatelnosti.

Návrh se nezabývá trestními sankcemi zavedenými členskými státy v případě porušení ochranného opatření. Touto otázkou se bude nadále zabývat vnitrostátní právo každého členského státu.

3.3. Analýza nejdůležitějších článků

Tento návrh je nástrojem vzájemného uznávání v občanských věcech a jako takový sleduje principy stávajících nástrojů EU týkajících se soudní spolupráce v občanských a obchodních věcech, které jsou mu širokou inspirací. Mnohé články jsou podobné nebo rovnocenné odpovídajícím článkům ve zmíněných právních předpisech.

Článek 1 – Působnost

---

¹⁰ Nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 ze dne 27. listopadu 2003 o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1347/2000, Úř. věst. L 338, 23.12.2003, s. 1.

¹¹ Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (přepracované znění) – KOM(2010) 748, 14.12.2010.

Některými ochrannými opatřeními se již zabývají nařízení „Brusel I“¹² a „Brusel IIa“, a je proto důležité objasnit formulaci návrhu pomocí těchto nařízení.

Toto nařízení stanoví zvláštní pravidla v souvislosti s ochrannými opatřeními. Podle obecné právní zásady budou proto nadřazeny všeobecným pravidlům stanoveným v nařízení „Brusel I“.

Situace je odlišná, pokud jde o nařízení „Brusel IIa“, jehož cílem je centralizovat všechna řízení týkající se rozvodu nebo rozluky. Tento návrh nesmí ohrožovat pravidla, jimiž se řídí příslušnost a uznávání rozsudků obsažených v těchto zvláštních nástrojích tím, že by nabízel možnost použít příslušnost jiného členského státu, pokud jde o ochranná opatření přijatá v kontextu probíhajícího řízení. Z těchto důvodů se budou všechna ochranná opatření spadající do působnosti nařízení „Brusel IIa“ dále řídit tímto nástrojem. Tento návrh se však bude vztahovat na ochranná opatření, která nespádají do oblasti působnosti nařízení „Brusel IIa“, např. ochranná opatření, která by se týkala párů, které dosud nebyly oddány, partnerů téhož pohlaví či sousedů.

Článek 2 – Definice

Ochranná opatření – Vymezení pojmu „ochranné opatření“ zdůrazňuje preventivní a dočasnou povahu těchto opatření, která jsou přijata v členském státě s cílem chránit určitou osobu, pokud existují závažné důvody domnívat se, že je tělesná a/nebo duševní nedotknutelnost nebo svoboda této osoby vystavena nebezpečí. „Ochranné opatření“ může být přijato v takzvaném *ex parte* řízení (aniž je osoba, která představuje nebezpečí, předvolána) nebo v řízení za přítomnosti obou stran.

Orgán – Vymezení pojmu „orgán“ je široké, tak aby zahrnovalo jakýkoliv orgán jmenovaný členským státem jakožto orgán mající pravomoc v otázkách spadajících do oblasti působnosti tohoto nařízení. Tento termín proto nezahrnuje pouze soudy a tribunály, ale také správní a další orgány, které mají podle vnitrostátního práva daného členského státu pravomoc v otázkách spadajících do oblasti působnosti tohoto nařízení.

Článek 3 – Příslušnost

Pravidla týkající se příslušnosti by měla být co nejvíce předvídatelná. Jsou proto založena na zásadě, že příslušnými orgány jsou orgány toho členského státu, kde je ohrožena tělesná nebo duševní nedotknutelnost dané osoby a kde tato osoba potřebuje ochranu. Přestože se toto místo obvykle shoduje s bydlištěm osoby, která potřebuje ochranu, nemusí tomu tak být třeba v případě, kdy se tato osoba přestěhuje do zahraničí na stanovenou a poměrně krátkou dobu například za účelem studia.

Článek 4 – Uznávání

Tento článek je inspirován dalšími nástroji vzájemného uznávání v záležitostech občanského práva, jmenovitě návrhy na přepracování nařízení „Brusel I“ a „Brusel IIa“, konkrétně pokud jde o právo na styk s dítětem nebo o navrácení dítěte. Nejsou vyžadovány žádné prozatímní postupy: uznávání je automatické.

---

¹² Nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. L 12, 16.1.2001).

Článek 5 – Osvědčení

Osvědčení je nezbytné pro osobu vystavenou nebezpečí, aby mohla uplatnit ochranné opatření v jiném členském státě. Byl uplatněn princip článků 41 a 42 nařízení „Brusel IIa“ zabývajících se právem na styk s dítětem a navrácením dítěte.

Osvědčení se vydává z moci úřední nebo na návrh chráněné osoby a vydávají jej příslušné orgány členského státu v podobě standardního formuláře obsaženého v příloze tohoto nařízení. Poté je úkolem strany, která si přeje uplatnit opatření v jiném členském státě, aby vydané osvědčení příslušným orgánům tohoto členského státu předložila. Osvědčení obsahuje všechny informace, jež jsou relevantní pro uznání a výkon zahraničního ochranného opatření, zejména popis ochranného opatření formulovaného způsobem, který příslušným orgánům druhého členského státu umožní jej uznat a případně jej vykonat podle jeho vnitrostátního práva. V osvědčení se tedy neuvádí konkrétní odkaz na vnitrostátní právo, např. na článek X sbírky Y, nýbrž vysvětlení daného opatření. Rovněž není stanoveno místo, např. konkrétní adresa, nýbrž je uveden obecný odkaz na pracoviště či bydliště.

Příslušné orgány druhého členského státu mohou požadovat přepis nebo překlad obsahu osvědčení a zejména popis uvedeného opatření.

Článek 8 – Přizpůsobení

Tento článek se týká případu, kdy zahraniční ochranné opatření vnitrostátní právo druhého členského státu nezná. Příslušný orgán tohoto členského státu bude tudíž muset ochranné opatření maximálně přizpůsobit opatření, jež je známo podle jeho vnitrostátního práva a které má podobné účinky a sleduje podobné cíle a zájmy. Přizpůsobení je v oblasti nástrojů vzájemného uznávání v občanských věcech opakujícím se pravidlem.

Článek 9 – Výkon některých ochranných opatření

Podle vnitrostátního práva vyžaduje jen velmi malý počet ochranných opatření pro zajištění účinku aktivní zásah příslušných orgánů.

V těchto případech použije příslušný orgán vykonávajícího členského státu pravidla svého vnitrostátního práva pro podobná ochranná opatření, aniž by byl zapotřebí zvláštní postup.

Článek 10 – Záruky základních práv

Ochrana základních práv jednotlivce se vstupem Lisabonské smlouvy v platnost stala ještě významnější prioritou: Listina základních svobod EU se pro Unii stala právně závaznou. Evropská unie se chystá přistoupit k Evropské úmluvě o lidských právech. V souvislosti s oběťmi je relevantní široká škála základních práv: lidská důstojnost, právo na život, právo na nedotknutelnost lidské osobnosti, právo na svobodu a bezpečnost, právo na respektování soukromého a rodinného života, právo ochranu osobních údajů, právo na vlastnictví, právo na svobodu pohybu a pobytu, rovnost před zákonem, práva dítěte, práva starších osob, začleňování osob se zdravotním postižením, právo na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces a v neposlední řadě presumpce nevinu a právo na obhajobu.

Jak podrobně uvádí posouzení dopadů doprovázející tento návrh a podle dokumentu Unie s názvem Strategie účinného uplatňování Listiny základních práv Evropskou unií¹³, respektují všechny prvky nařízení Listinu základních práv, a zejména právo na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces zaručené v jejím článku 47.

Zrušení všech prozatímních formalit pro uznání a případně výkon opatření přijatého v jednom členském státě, k němuž dochází v druhém členském státě, musí doprovázet záruky základních práv. Tento článek stanoví pevnou záruku, jelikož toto osvědčení nelze vydat, není-li zaručeno právo na spravedlivý soudní proces osoby, která představuje nebezpečí.

Článek 12 – Odmítnutí, pozastavení nebo odvolání uznání nebo výkonu

Uznání a případně výkon ochranného opatření přijatého v určitém členském státě by měly být založeny na zásadě vzájemné důvěry a důvody pro neuznání by měly být omezeny na nezbytné minimum. V souladu s touto zásadou se navrhuje pouze jeden důvod pro odmítnutí. V zájmu harmonického výkonu spravedlnosti je nezbytné minimalizovat možnost vzájemně si odporujících rozhodnutí. Příslušný orgán uznávajícího členského státu může na návrh osoby, která představuje nebezpečí, odmítnout uznání ochranného opatření přijatého soudem ve státě původu, pokud je v rozporu s rozhodnutími přijatými v uznávajícím členském státě.

Je důležité zajistit, aby v případě, že je ochranné opatření pozastaveno nebo odvoláno v členském státě, v němž bylo opatření původně přijato, příslušný orgán uznávajícího členského státu pozastavil nebo odvolal uznání a případně výkon ochranného opatření. Úkolem osoby, která představuje nebezpečí, je to navrhnout. Za tímto účelem je v příloze tohoto návrhu připojen formulář standardizovaného návrhu.

Článek 13 – Oznamování

Co se týče dalších nástrojů vzájemného uznávání v občanských věcech, stanoví tento článek základní harmonizaci minimálních pravidel, pokud jde o nezbytnost oznámit osobě, která představuje nebezpečí, a chráněné osobě veškeré informace týkající se vydání, uznání, možného výkonu a sankcí, pozastavení nebo odvolání ochranného opatření v prvním členském státě. V odstavci 2 zavádí stejnou povinnost pro druhý členský stát. To zajistí dodržení základních práv v souladu s ustanoveními Listiny základních práv Evropské unie.

4. SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

Cíle návrhu nelze v důsledku nadnárodních aspektů problematiky uspokojivě dosáhnout na úrovni členských států. Je nezbytné zajistit, aby osoby neztrácely poskytnutou ochranu, pokud cestují nebo se přestěhují do zahraničí. Mechanismus, jež toto nařízení předpokládá a jež spočívá v odstranění jakýchkoli prozatímních formalit díky využívání standardizovaného a vícejazyčného osvědčení, nelze uskutečnit na úrovni jednotlivých členských států. Pouze právní předpis na úrovni EU může vytvořit rovné podmínky. Návrh je tedy v souladu se zásadou subsidiarity.

---

¹³ Sdělení Komise „Strategie účinného uplatňování Listiny základních práv Evropskou unií“, KOM(2010) 573, 19.10.2010.

Návrh je rovněž v souladu se zásadou proporcionality, protože se omezuje na míru nezbytně nutnou k dosažení uvedených cílů na evropské úrovni a nepřekračuje rámec toho, co je pro tento účel nezbytné.

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY**o vzájemném uznávání ochranných opatření v občanských věcech**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 81 odst. 2 písm. a), e) a f) této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru¹⁴,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů¹⁵,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Evropská unie si stanovila za cíl udržovat a rozvíjet prostor svobody, bezpečnosti a práva usnadňující přístup ke spravedlnosti, zejména uplatňováním zásady vzájemného uznávání soudních a mimosoudních rozhodnutí v občanských věcech. Za účelem postupného vytvoření takového prostoru by Unie měla schválit mimo jiné i nástroje týkající se justiční spolupráce v občanských věcech, zejména je-li to zapotřebí k řádnému fungování vnitřního trhu.
- (2) Tato oblast náleží do oblasti justiční spolupráce v občanských věcech ve smyslu článku 81 Smlouvy o fungování Evropské unie.
- (3) Rozdíly mezi vnitrostátními pravidly, jimiž se řídí ochranná opatření, brání náležitému fungování vnitřního trhu. Ustanovení k zajištění rychlého a jednoduchého uznání a případně výkonu ochranných opatření z členských států, které jsou vázány tímto nařízením, jsou nezbytné k tomu, aby byla poskytnutá ochrana zachována, pokud daná osoba cestuje nebo se přestěhuje do jiného členského státu.
- (4) Za účelem dosažení cíle volného pohybu ochranných opatření je nezbytné a vhodné, aby se pravidla upravující příslušnost, uznávání a případný výkon rozhodnutí řídila právním nástrojem Unie, který by byl závazný a přímo použitelný.

---

¹⁴ Úř. věst. C [...], [...], s. [...].

¹⁵ Úř. věst. C [...], [...], s. [...].

- (5) Toto nařízení se vztahuje na ochranná opatření přijatá v občanských věcech bez ohledu na povahu orgánu, kterým může být soud, tribunál nebo správní nebo jakýkoliv jiný orgán.
- (6) Toto nařízení se vztahuje na všechna ochranná opatření, jak jsou v něm definována. Nevztahuje se na ochranná opatření, na něž se vztahuje nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 ze dne 27. listopadu 2003 o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1347/2000. Pokud jde o opatření vstupující do jeho oblasti působnosti, ruší se tímto nařízením nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech.
- (7) Pravidla, jimiž se řídí příslušnost by měla být vysoce předvídatelná a založená na zásadě, že příslušnými orgány jsou orgány členského státu, kde je ohrožena duševní a tělesná nedotknutelnost dané osoby nebo její svoboda. Příslušnost by měla být na tomto základě vždy určitelná.
- (8) Pro harmonické fungování spravedlnosti je nutno zabránit případům, kdy dva členské státy vydají vzájemně neslučitelná rozhodnutí. Toto nařízení by proto mělo stanovit důvod pro odmítnutí uznání nebo výkonu na návrh osoby, která představuje nebezpečí, v případě vzájemně neslučitelných rozhodnutí.
- (9) Vzájemná důvěra ve výkon spravedlnosti v Unii a cíl zajistit rychlejší a méně nákladný pohyb ochranných opatření v rámci Evropské unie ospravedlňují postupy pro uznávání a výkon těchto opatření bez jakýchkoliv prozatímních formalit. V důsledku toho by mělo být ochranné opatření vydané v jednom členské státě považováno pro účely uznání a případně výkonu rozhodnutí za rozhodnutí vydané v tom členském státě, kde se uznání nebo výkon navrhuje.
- (10) V případě, že je podle práva druhého členského státu pro účinek ochranného opatření nezbytný zásah jeho příslušných orgánů, měl by se postup výkonu ochranného opatření řídit právem tohoto členského státu.
- (11) Toto nařízení se nezabývá trestními sankcemi zavedenými členskými státy v případě porušení ochranného opatření, jimiž se i nadále zabývá vnitrostátní právo jednotlivých členských států.
- (12) Toto nařízení by mělo zavést jednotný vzor osvědčení a určit příslušný orgán k jeho vydávání, aby byl usnadněn volný pohyb ochranných opatření v Evropské unii. V zájmu dodržení zásady subsidiarity by toto osvědčení by nemělo nahradit vnitřní postup členských států.
- (13) Osvědčení by nemělo podléhat odvolání. Pokud je však ochranné opatření pozastaveno nebo odvoláno v prvním členském státě, měl by příslušný orgán v druhém členském státě na návrh osoby, která představuje nebezpečí, uznání a/nebo výkon ochranného opatření pozastavit nebo odvolat.
- (14) V zájmu rychlého a účinného fungování tohoto nařízení by měla být pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie za účelem změny formulářů obsažených v příloze svěřena Komisi. Je důležité, aby Komise v průběhu přípravné práce prováděla náležité konzultace včetně konzultací na odborné

úrovni. Při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit včasné a soustavné předávání příslušných dokumentů Evropskému parlamentu a Radě.

- (15) Toto nařízení dodržuje základní práva a ctí zásady uznávané zejména Listinou základních práv Evropské unie. Zejména usiluje o zajištění práv na obhajobu a spravedlivý proces, jak je stanoveno v článku 47 této listiny. Toto nařízení musí být uplatňováno v souladu s těmito právy a zásadami.
- (16) Jelikož cíle tohoto nařízení nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států a lze jej lépe dosáhnout na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné k dosažení tohoto cíle.
- (17) [V souladu s články 1, 2, 3 a 4 Protokolu o postavení Spojeného království a Irsko s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a Smlouvě o fungování Evropské unie, Spojené království a Irsko oznámily své přání účastnit se přijímání a používání tohoto nařízení.] NEBO [Aniž je dotčen článek 4 Protokolu o postavení Spojeného království a Irsko s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a Smlouvě o fungování Evropské unie, Spojené království a Irsko se neúčastní přijímání tohoto nařízení, a proto pro ně není závazné ani použitelné].
- (18) V souladu s články 1 a 2 Protokolu o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a Smlouvě o fungování Evropské unie, se Dánsko neúčastní přijímání tohoto nařízení, a proto pro ně není závazné ani použitelné,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

Oblast působnosti, definice a příslušnost

Článek 1 – Působnost

Toto nařízení se vztahuje na ochranná opatření přijatá v občanských věcech bez ohledu na povahu přijímajícího orgánu. Není použitelné na ochranná opatření, na něž se vztahuje nařízení (ES) č. 2201/2003.

Článek 2 – Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- a) „ochranným opatřením“ jakékoliv rozhodnutí bez ohledu na jeho název, které je preventivní a dočasné povahy a jež bylo přijato orgánem v členském státě v souladu s jeho vnitrostátním právem s cílem chránit určitou osobu, pokud existují závažné důvody považovat tělesnou a/nebo duševní nedotknutelnost

nebo svobodu této osoby za ohroženou. Patří sem i opatření, jež jsou nařízena, aniž by byla předvolána osoba, která představuje nebezpečí.

Opatřeními ochranné povahy jsou zejména následující opatření :

- i) povinnost zdržet se návštěv určitých lokalit, míst nebo vymezených oblastí, kde má chráněná osoba bydliště nebo které navštěvuje, nebo
  - ii) povinnost vyhýbat se kontaktu s chráněnou osobou jakoukoliv formou, včetně prostřednictvím telefonu, elektronické či běžné pošty, faxu a jakýchkoliv jiných prostředků, nebo
  - iii) zákaz přiblížit se chráněné osobě více než na předepsanou vzdálenost, nebo
  - iv) rozhodnutí, jímž se přisuzuje výlučné užívání společného příbytku dvou osob chráněné osobě;
- b) „orgánem“ jakýkoli orgán, kterému členský stát přiznává příslušnost ve věcech spadajících do oblasti působnosti tohoto nařízení;
  - c) „členským státem původu“ členský stát, v němž je ochranné opatření přijato;
  - d) „uznávajícím členským státem“ členský stát, kde se uznání a případně výkon ochranného opatření navrhuje.

Článek 3 – Příslušnost

Příslušnými orgány jsou orgány členského státu, kde je ohrožena tělesná a/nebo duševní nedotknutelnost nebo svoboda.

KAPITOLA II

Uznávání a výkon ochranných opatření

Článek 4 – Uznávání

Ochranné opatření přijaté v jednom členském státě se uznává v ostatních členských státech, aniž by byl nezbytný zvláštní postup a aniž by bylo možno jeho uznání napadnout, pokud bylo rozhodnutí osvědčeno v členském státě původu v souladu s článkem 5.

Článek 5 – Osvědčení

1. Strana, která se hodlá v jiném členském státě dovolávat ochranného příkazu uznaného podle tohoto článku předloží orgánům uznávajícího členského státu osvědčení vydané v souladu s tímto článkem.

2. Příslušné orgány členského státu původu vydají osvědčení s použitím standardního formuláře stanoveného v příloze, mimo jiné s uvedením popisu opatření, jenž je formulován tak, aby usnadňoval uznání a případně výkon v druhém členském státě.
3. Osvědčení se vydává:
  - i) z moci úřední v případě přeshraničních situací v době přijetí ochranného opatření. Pro účely tohoto nařízení má věc přeshraniční rozměr s výjimkou případů, kde je tělesná a/nebo duševní nedotknutelnost nebo svoboda ohrožena výlučně v členském státě původu,
  - ii) na návrh chráněné osoby v jakémkoliv dalším případě. Při přijímání ochranného opatření členský stát původu informuje chráněnou osobu o možnosti požádat o osvědčení stanovené tímto nařízením.
4. Příslušné orgány uznávajícího členského státu mohou případně požadovat přepis nebo překlad obsahu osvědčení v souladu s článkem 15.

Článek 6 – Účinky osvědčení

Osvědčení nabývá účinnosti pouze v mezích vykonatelnosti rozhodnutí.

Článek 7 – Oprava osvědčení

1. Pro všechny opravy osvědčení je použitelné právo členského státu původu.
2. Proti vydání osvědčení není odvolání.

Článek 8 – Přizpůsobení zahraničního ochranného opatření

Pokud není ochranné opatření známo v uznávajícím členském státě, příslušný orgán v tomto členském státě v největší možné míře přizpůsobí ochranné opatření ekvivalentu známému v rámci svého práva, se kterým jsou spojeny rovnocenné účinky a které sleduje obdobný účel a zájmy.

Článek 9 – Výkon některých ochranných opatření

1. V rozsahu, ve kterém ochranné opatření přijaté v jednom členském státě vyžaduje pro nabytí účinnosti podle práva jiného členského státu zásah příslušných orgánů tohoto členského státu, je vykonáno v druhém členském státě, aniž je zapotřebí prohlášení o vykonatelnosti.
2. Postup výkonu ochranných opatření přijatých v jiném členském státě se řídí právem uznávajícího členského státu, včetně odvolání proti přizpůsobení ochranného opatření podle článku 8.

Článek 10 – Záruka základních práv

1. Orgány členského státu původu vydají osvědčení uvedené v článku 5, pouze pokud jsou dodrženy záruky základních práv stanovené v tomto článku.
2. Osoba, která představuje nebezpečí a která se nedostavila k jednání v členském státu původu, má právo podat návrh na přezkum ochranného opatření u příslušného orgánu uvedeného členského státu, jestliže:
  - a) jí nebyl doručen návrh na zahájení řízení nebo jiná rovnocenná písemnost v dostatečném předstihu a takovým způsobem, který jí umožňuje přípravu na svou obhajobu; nebo
  - b) nemohla ochranné opatření napadnout z důvodu vyšší moci nebo z důvodu mimořádných okolností bez jakéhokoli pochybení ze své strany,ledaže nevyužila proti ochrannému opatření žádný opravný prostředek, i když tak mohla učinit.
2. V případech, kdy je ochranné opatření nařízeno bez předvolání osoby, která představuje nebezpečí, a jeho výkon je zamýšlen bez předchozího oznámení této osobě, má tato osoba právo napadnout opatření podle práva členského státu původu.

Článek 11 – Vyloučení přezkumu ve věci samé

Ochranné opatření vydané v jednom členském státě nesmí být v žádném případě přezkoumáváno ve věci samé v členském státě, ve kterém bylo navrženo uznání nebo výkon.

Článek 12 – Odmítnutí, pozastavení nebo odvolání uznání nebo výkonu

1. Příslušný orgán uznávajícího členského státu může na návrh osoby, která představuje nebezpečí, odmítnout uznání ochranného opatření přijatého ve státě původu, pokud je v rozporu se soudním rozhodnutím přijatým v uznávajícím členském státě.
2. Pokud je ochranné opatření pozastaveno nebo odvoláno v členském státě původu, příslušný orgán v uznávajícím členském státě na návrh osoby, která představuje nebezpečí, uznání a případně výkon ochranného opatření pozastaví nebo odvolá. Návrh se podává na vzorovém formuláři uvedeném v příloze II.
4. Uznání ochranného opatření nesmí být odmítnuto z důvodu, že právo uznávajícího členského státu takové opatření založené na týchž skutečnostech nedovoluje.

Článek 13 – Oznamování

1. Příslušné orgány členského státu původu bez prodlení a v souladu s právem tohoto členského státu oznámí osobě, která představuje riziko, a chráněné osobě:
  - i) vydání ochranného opatření,
  - ii) případně odpovídající opatření výkonu,

- iii) případně sankce v případě porušení ochranného opatření,
  - iv) jakékoliv pozastavení nebo odvolání ochranného opatření.
2. Po obdržení osvědčení podle článku 5 předloženého chráněnou osobou oznámí příslušné orgány uznávajícího členského státu neprodleně a podle pravidel nařízení (ES) č. 1393/2007¹⁶ osobě, která představuje nebezpečí, a chráněné osobě:
- i) uznání ochranného opatření,
  - ii) případně odpovídající opatření výkonu,
  - iii) případně sankce v případě porušení ochranného opatření,
  - iv) jakékoliv pozastavení nebo odvolání ochranného opatření.

KAPITOLA III

Ostatní ustanovení

Článek 14 – Legalizace a další podobné formality

V rámci tohoto nařízení se nevyžaduje legalizace či obdobný formální požadavek.

Článek 15 – Přepis a překlad

Je-li podle tohoto nařízení vyžadován přepis nebo překlad, provede se do úředního jazyka nebo do jednoho z úředních jazyků uznávajícího členského státu nebo do jakéhokoliv jazyka, který uznávající členský stát určil jako přijatelný. Každý překlad podle tohoto nařízení musí být proveden osobou oprávněnou provádět překlady v jednom z členských států.

Článek 16 – Právo na právní pomoc

Navrhovatel, jemuž se v členském státě původu dostává výhod úplné nebo částečné bezplatné právní pomoci nebo který je osvobozen od úhrady nákladů nebo výdajů, požívá v jakémkoliv řízení souvisejícím s vykonatelností ochranného opatření nejvýhodnější právní pomoci nebo nejširšího osvobození od úhrady nákladů a výdajů podle práva uznávajícího členského státu.

---

¹⁶ Úř. věst. L 324, 10.12.2007, s. 79.

KAPITOLA IV

Obecná a závěrečná ustanovení

Článek 17 – Přejídná ustanovení

Toto nařízení se vztahuje na ochranná opatření přijatá počínaje dnem počátku použitelnosti tohoto nařízení, přestože byl návrh na tato ochranná opatření podán před tímto datem.

Článek 18 – Změny formulářů

Komise je zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 19 týkající se změn formulářů obsažených v příloze.

Článek 19 – Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci svěřená Komisi podléhá podmínkám stanoveným v tomto článku.
2. Přenesení pravomoci uvedené v článku 18 platí na dobu neurčitou od [datum vstupu tohoto nařízení v platnost].
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v článku 18 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určených. Nabývá účinnosti dnem následujícím po zveřejnění rozhodnutí v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 18 vstoupí v platnost, pouze pokud Evropský parlament a Rada nevysloví ve lhůtě dvou měsíců od oznámení aktu Evropskému parlamentu a Radě námitky nebo pokud Evropský parlament a Rada před uplynutím této lhůty Komisi informují, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o [dva měsíce].

Článek 20 – Ustanovení o přezkumu

Nejpozději do [do pěti let po uplynutí lhůty uvedené v článku 23] podá Komise Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru zprávu o pokroku při uplatňování tohoto nařízení. V případě potřeby se ke zprávě přiloží návrhy na změny.

Článek 21 – Zveřejňované informace

V rámci Evropské soudní sítě pro občanské a obchodní věci vytvořené rozhodnutím 2001/470/ES¹⁷ poskytnou členské státy za účelem zveřejnění popis vnitrostátních pravidel a postupů týkajících se ochranných opatření, včetně orgánů příslušných pro uznávání a/nebo výkon.

Členské státy tyto informace průběžně aktualizují.

Článek 22 – Komunikace členských států

Do [jednoho roku před vstupem tohoto nařízení v platnost] členský stát sdělí Komisi:

- a) které orgány mají pravomoc v záležitostech spadajících do oblasti působnosti tohoto nařízení;
- b) které jazyky jsou přijatelné pro překlady osvědčení uvedených v článku 15.

Komise informace vhodným způsobem zpřístupní veřejnosti, a to zejména prostřednictvím Evropské soudní sítě pro občanské a obchodní věci vytvořené rozhodnutím 2001/470/ES.

Článek 23 – Vstup v platnost a použitelnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode [dvanáct měsíců po vstupu v platnost].

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvami.

V [...]

---

¹⁷ Úř. věst. L 174, 27.6.2001, s. 25.

PŘÍLOHA I

OSVĚDČENÍ PODLE ČLÁNKU 5

1. ČLENSKÝ STÁT PŮVODU

AT BE BG CY CZ DE EE EL ES FI FR HU IE IT LT LU
LV MT NL PL PT RO SE SI SK UK

2. PŘÍSLUŠNÝ ORGÁN VYDÁVAJÍCÍ OSVĚDČENÍ

2.1 Název:

2.2 Adresa:

2.3 Telefon/fax/e-mail:

3. CHRÁNĚNÁ OSOBA

3.1 Celé jméno (příjmení, jméno)

3.2 Adresa používaná pro účely oznamování podle článku 13

3.3 Datum a místo narození (je-li známo)

4. OSOBA, KTERÁ PŘEDSTAVUJE NEBEZPEČÍ

4.1 Celé jméno (příjmení, jméno)

4.2 Adresa používaná pro účely oznamování podle článku 13

4.3 Datum a místo narození (je-li známo)

5. OCHRANNÉ OPATŘENÍ

5.1 Datum a číslo jednací:

6. POPIS OCHRANNÉHO OPATŘENÍ¹⁸

Já, níže podepsaný(á), tímto osvědčuji, že proti osobě, která představuje nebezpečí a jejíž totožnost je uvedena v bodě 4, bylo v členském státě původu přijato ochranné opatření a že byly dodrženy záruky základních práv stanovené v článku 10.

Pokud jste připojili dodatečné listy, uveďte počet stránek: ...

Vystaveno v: ...

Podpis a razítko příslušného orgánu členského státu původu:

---

¹⁸ Popis ochranného opatření musí být formulován tak, aby příslušným orgánům druhého členského státu umožnil jej uznat a případně vykonat podle jeho vnitrostátního práva. Neuvádí se tedy konkrétní odkaz na vnitrostátní právo, např. článek X zákona Y, nýbrž vysvětlení opatření. Rovněž se neuvádí místo, např. konkrétní adresa, nýbrž je uveden obecný odkaz na pracoviště či bydliště. Musí být poskytnut obecný popis opatření, např. zákaz vstupu na místo, kde chráněná osoba pracuje, a nikoliv zákaz přiblížit se ulici X nebo opatření přijaté podle paragrafu X zákona Y. V případě, že ochranné opatření není známo nebo je v druhém členském státě upraveno poněkud odlišně, přizpůsobí orgán tohoto členského státu v možné míře dotyčné opatření ekvivalentu, který má podle jeho práva podobné účinky a sleduje stejné cíle.

PŘÍLOHA II

NÁVRH NA POZASTAVENÍ NEBO ODVOLÁNÍ UZNÁNÍ NEBO VÝKONU PODLE ČLÁNKU 12

1. NAVRHOVATEL (OSOBA, KTERÁ PŘEDSTAVUJE NEBEZPEČÍ)

1.1 Celé jméno (příjmení, jméno)

1.2 Adresa používaná pro účely oznamování podle článku 13

1.3 Datum a místo narození (je-li známo)

2. PŘÍSLUŠNÝ ORGÁN V ČLENSKÉM STÁTĚ PŮVODU

2.1 Název

2.2 Adresa

2.3 Členský stát

AT BE BG CY CZ DE EE EL ES FI FR HU IE IT LT LU
LV MT NL PL PT RO SE SI SK UK

2.4. Telefon/fax/e-mail:

3. ROZHODNUTÍ, KTERÝM SE POZASTAVUJE NEBO RUŠÍ OCHRANNÉ OPATŘENÍ

3.1 Datum a číslo jednací:

3.2 Shrnutí rozhodnutí, kterým se pozastavuje nebo ruší ochranné opatření

4. CHRÁNĚNÁ OSOBA

4.1 Celé jméno (příjmení, jméno)

4.2 Adresa používaná pro účely oznamování podle článku 13

4.3 Datum a místo narození (je-li známo)

Pokud jste připojili dodatečné listy, uveďte počet stránek: ...

Vystaveno v: ...

Podpis: